

prima instanță: O. Parfeni
instanța de apel: N. Vascan, E. Fistican, A. Pahopol

nr. 2rac-274/17

DECIZIE

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas
Nicolae Craiu
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de către Societatea Comercială „Continental Grup” Societate cu Răspundere Limitată

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Continental Grup” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății pe Acțiuni „Tracom” cu privire la declararea nulă de drept rezilierea unilaterală a acordului adițional, recunoașterea valabilității acordului adițional și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea Comercială „Continental Grup” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 iunie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 17 februarie 2016, SC „Continental Grup” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Tracom” cu privire la declararea nulă de drept rezilierea unilaterală a acordului adițional, recunoașterea valabilității acordului adițional și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 22 mai 2012, SA „Tracom” și SC „Continental Grup” SRL au încheiat contractul nr. 05/3-2942/2 privind arenda terenurilor, locațiune a activelor și prestare a serviciilor în cadrul Parcului Industrial Tracom, potrivit căruia SC „Continental Grup” SRL i s-a transmis în locațiune clădirea de producție cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața totală de 501,3 m² și terenul aferent clădirii de producție cu suprafața de 1975 m².

Indică că în vederea desfășurării planului investițional asumat prin contractul nr. 20 privind desfășurarea activității de antreprenoriat în cadrul Parcului Industrial Tracom din 27 aprilie 2012, SC „Continental Grup” SRL a procurat la 28 septembrie 2012, în temeiul contractului de vânzare – cumpărare, de la SA „Tracom”, clădirea de producere cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața totală de 523,9 m².

Precizează că ulterior, în scopul realizării activității investiționale, reieșind din necesitățile apărute rezultate, din caracteristicile amplasării clădirii, la 13 noiembrie 2012 a fost încheiat un acord adițional cu nr. 1 la contractul nr. 05/3-2942/2 privind arenda terenurilor, locațiune a activelor și prestare a serviciilor în cadrul Parcului Industrial Tracom, potrivit căruia s-a mărit suprafața terenului aferent construcției private până la 2566,00 m², încheiat pe un termen stabilit pentru perioada realizării investițiilor de către SC „Continental Grup” SRL.

Menționează că la 18 noiembrie 2015, SA „Tracom” a reziliat unilateral acordul adițional nr. 1 la contractul nr. 05/3-2942/2 din 22 mai 2012 încheiat la 13 noiembrie 2012, prin care a fost transmis în folosință SC „Continental Grup” SRL, terenul aferent construcției private ce aparține SC „Continental Grup” SRL cu suprafața de 2566,00 m².

Consideră că rezilierea unilaterală a acordului adițional nr. 1 la contractul nr. 05/3-2942/2 din 22 mai 2012 încheiat la 13 noiembrie 2012, declarată de SA „Tracom” este ilegală, deoarece potrivit pct. 25 din contractul de arendă a terenurilor, locațiune a activelor și prestare a serviciilor în cadrul Parcului Industrial Tracom nr. 05/3-2942/2 din 22 mai 2012, orice modificare a clauzelor prezentului contract, prelungire sau reziliere se efectuează cu acordul scris, semnat de părțile contractante.

Indică că reieșind din faptul că SC „Continental Grup” SRL nu a dat acordul la rezilierea contractului, iar contractul nu prevede o altă modalitate de reziliere decât prin acordul scris al părților, orice reziliere al acestui contract sau acordurilor adiționale a contractului în forma unilaterală este ilegală.

Mai mult, remarcă că potrivit art. 733 Cod civil, contractul nu poate fi altfel rezolvit, reziliat sau revocat decât în temeiurile prevăzute de lege sau prin acordul părților, iar în conformitate cu art. 734 alin. (2) Cod civil, acordul privind rezoluțiunea contractului trebuie să fie încheiat în forma cerută pentru contract dacă din lege, contract sau uzanțe nu rezultă altfel.

Evidențiază că SA „Tracom” a fost somată privind ilegalitățile admise, fiindu-i solicitată înlăturarea acestora, însă prin scrisoarea din 8 februarie 2016 cu nr. 40/19 SA „Tracom” a refuzat înlăturarea acestora.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 733 – 734 Cod Civil.

Solicită admiterea acțiunii, declararea ca nulă de drept rezilierea unilaterală a acordului nr. 1 la contractul nr. 05/3-2942/2 din 22 mai 2012 încheiat la 13 noiembrie 2012 invocată de SA „Tracom”, declararea valabilității acordului adițional nr. 1 la contractul nr. 05/3-2942/2 din 22 mai 2012 încheiat la 13 noiembrie 2012 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 19 mai 2016, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Gheorghe Barduc.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 16 iunie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, a fost respins apelul declarat de SC „Continental Grup” SRL și menținută hotărârea primei instanțe.

La 22 mai 2017, SC „Continental Grup” SRL a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată și hotărârea primei instanțe considerându-le ilegale și neîntemeiate, adoptate cu încălcarea esențială a normelor de drept procedural și material.

Obiectează că la examinarea cauzei instanțele judecătorești au încălcat esențial normele de drept material care reglementează relațiile cu privire la rezilierea contractelor de arendă (locațiune) și modul în care acestea operează.

Indică că instanțele neîntemeiat au aplicat în speță prevederile art. 905 alin. (1) Cod civil, or, această prevedere este străină raportului material litigios, fiind aplicabilă doar contractelor de arendă (locațiune) încheiate fără termen (perioadă nedeterminată), iar conform circumstanțelor cauzei, în special al prevederilor acordului adițional nr. 1 din 13 noiembrie 2012 și anume la pct. 3, termenul contractului este determinabil, respectiv, prevederile art. 905 alin. (1) Cod civil fiind inaplicabile.

Menționează că termenul contractului de arendă reprezintă un element esențial pentru examinarea litigiului dat, iar neconstatarea corectă a acestuia demonstrează că examinarea cauzei a fost superficială, fapt care a determinat aplicarea unor norme străine acestuia.

Argumentează că nu este de acord cu aplicarea de către instanțele de judecată a prevederilor art. 734, 735 și 737 Cod civil, deși reglementează temeiurile de reziliere a contractului de arendă (locațiune) și modul în care acestea operează, deoarece acestea constituie niște prevederi legale generale și nu au tangență la justificarea temeiului invocat de către SA „Tracom” cu privire la rezilierea acordului adițional în speță.

Remarcă că instanța de apel la examinarea cauzei a încălcat prevederile art. 372 CPC cu privire la administrarea și admisibilitatea probelor.

Explică că contrar normei menționate, instanța de apel a admis demersul intimatului, SA „Tracom” de a prezenta noi probe (decizie cu privire la rezilierea unor prevederi contractuale din 22 decembrie 2015), fără a verifica motivele imposibilității prezentării acesteia în prima instanță, deși conform declarațiilor reprezentantului intimatului, ultimul dispunea de acest înscris la momentul examinării cauzei în prima instanță.

La fel, în cadrul examinării cauzei instanța de apel a încălcat și prevederile art. 26 CPC, prin neacordarea termenului pentru studierea probelor suplimentarea anexate la materialele cauzei.

La 6 iunie 2017, prin intermediul oficiului poștal, SC „Continental Grup” SRL a depus recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului suplimentar a invocat că concluziile instanței de apel cu privire la temeinicia hotărârii primei instanțe sunt incorecte, rezultate din aplicarea greșită și interpretarea eronată de către instanța de apel și prima instanță a normelor de drept material și procedural aplicabile la caz, precum și aprecierea incorectă a probelor prezentate.

Mai indică că instanțele de judecată au interpretat greșit prevederile pct. 27 din contractul de arendă a terenurilor, locațiune a activelor și prestare a serviciilor în cadrul Parcului Industrial Tracom nr. 05/3-2942/2 din 22 mai 2012, în care părțile au prevăzut posibilitatea rezilierii contractului în cazul emiterii unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, aceasta fiind aplicabilă exclusiv în cazul emiterii unei hotărâri judecătorești care vizează nemijlocit rezilierea contractului în cauză.

Relevă că instanțele de judecată ierarhic inferioare greșit au aplicat la caz prevederile art. 123 alin. (2) CPC, întrucât prin prisma regulilor de interpretare a normei menționate, faptele stabilite sunt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Consideră că instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat cu referire la prevederile art. 123 alin. (2) CPC, au pus la baza soluțiilor sale hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14 iunie 2013, încălcându-le garanțiile unui proces echitabil, prevăzute de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, ori, hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14 iunie 2013 nu are nicio repercursiune în privința SC „Continental Grup” SRL, deoarece aceasta a fost emisă la acțiunea înaintată de către Gheorghe Barduc împotriva SA „Tracom” cu privire la declararea ilegală a refuzului și recunoașterea dreptului de folosință asupra terenului aferent construcției cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,2537 ha, la care SC „Continental Grup” SRL nu a fost parte în proces.

La 6 iulie 2017, Gheorghe Barduc, reprezentat de avocatul Angela Popil a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului depus de SC „Continental Grup” SRL ca inadmisibil, neîntemeiat și nefondat.

La 25 iulie 2017, Gheorghe Barduc, reprezentat de avocatul Angela Popil a mai depus o referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului depus de SC „Continental Grup” SRL ca inadmisibil.

La 25 iulie 2017, SA „Tracom” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului depus de SC „Continental Grup” SRL ca inadmisibil, neîntemeiat și nefondat.

La 5 septembrie 2017, SC „Continental Grup” SRL a depus cerere de recurs suplimentară împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea acesteia a invocat că SC „Continental Grup” SRL în calitate de rezident al Parcului Industrial „Tracom” desfășoară proiectul investițional prezentat la concurs, care prevede următoarele activități: prestarea serviciilor de tipar și post-press, fabricarea ambalajelor, cutiilor, etichetelor.

Relevă că construcția deținută în proprietate de către SC „Continental Grup” SRL cu nr. cadastral XXXXX și care servește la desfășurarea activității indicate supra, este una industrială, care pentru a fi dată în exploatare în modul corespunzător, urmează să primească aviz pozitiv inclusiv de la OSSMCI privind rezilierea exigenței esențiale: C-siguranța la foc, conform prevederilor art. 6 din Legea nr. 721 din 2 februarie 1996 privind siguranța în construcții.

Menționează că potrivit planului eliberat de SRL „GeoInfoSistem” la data de 8 august 2016, între clădirea industrială – proprietatea SC „Continental Grup” SRL și hotarul porțiunii de teren al cărei privatizare solicită Gheorghe Barduc este o distanță de 2,3 metri, mult sub distanța de siguranță la foc prevăzută de legislația în vigoare.

Explică că în cazul rezilierii contractului de arendă, este pusă sub pericol desfășurarea în continuare a proiectului investițional de către SC „Continental Grup” SRL, ori, aceasta în lipsa spațiului de siguranță la foc stabilit legal, nu-și va putea da în exploatare construcția conform proiectului preconizat, investițiile făcute până în prezent fiind practic pierdute în acest caz.

La 27 septembrie 2017, Gheorghe Barduc, reprezentat de avocatul Angela Popil a depus referință prin care a solicitat declararea recursului depus de SC „Continental Grup” SRL ca fiind nefondat și neîntemeiat.

La 28 septembrie 2017, SA „Tracom” a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de SC „Continental Grup” SRL ca inadmisibil și nefondat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 21 martie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 173 vol. I), careva date cu privire la data recepționării acesteia de către recurent la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite

recursul, de a casa decizia instanței de apel cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Actele cauzei denotă că înaintând acțiunea în judecată împotriva SA „Tracom”, intervenient accesoriu Gheorghe Barduc, SC „Continental Grup” SRL a solicitat declararea ca nulă de drept rezilierea unilaterală a acordului nr. 1 la contractul nr. 05/3-2942/2 din 22 mai 2012 încheiat la 13 noiembrie 2012 invocată de SA „Tracom”, declararea valabilității acordului adițional nr. 1 la contractul nr. 05/3-2942/2 din 22 mai 2012 încheiat la 13 noiembrie 2012 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Este cert și faptul că judecând acțiunea în cauză, prima instanță a considerat-o ca neîntemeiată, pe care a respins-o, soluție menținută și de către instanța de apel prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recurs, instanța de recurs constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns, având o motivare superficială, fără a fi abordate toate aspectele importante în speță, respectiv instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Instanța de recurs reține la caz, prevederile art. 373 alin. (1) și (2) CPC, potrivit cărora instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

La fel, și alin. (5) al normei enunțate expres prevede că instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată și din specificul obiectului acțiunii în cauză, se va remarca că în scopul stabilirii temeiniciei sau netemeiniciei hotărârii contestate la caz, instanța de apel avea obligația de a pătrunde în esența criticilor aduse de către apelantul SC „Continental Grup” în dezacordul cu hotărâre primei instanțe și de a se expune pe marginea tuturor motivelor invocate de acesta.

Astfel, se constată că instanța de apel la adoptarea soluției sale a reținut ca temei de respingere a acțiunii faptul că, rezilierea unilaterală a pct. 1 lit. b) din Acordul adițional nr. 1 la contractul nr. 05/3-2942/2 din 22 mai 2012 semnat de părțile în litigiu la 13 noiembrie 2012, este dictată de existența hotărârii Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 14 iunie 2013, devenită definitivă și

irevocabilă la data de 29 ianuarie 2014, prin care s-a recunoscut dreptul de folosință a lui Gheorghe Barduc asupra suprafeței de 0,2537 ha din terenul cu nr. cadastral XXXXX din str. Columna 170, mun. Chișinău, suprafață care se suprapune cu suprafața de 0,1975 ha din același teren transmisă în arendă SC „Continental Grup” SRL, conform Acordului adițional nr. 1 la contractul nr. 05/3-2942/2 din 22 mai 2012, semnat de părțile litigante la 13 noiembrie 2012.

În același timp, se atestă că ajungând la o astfel de concluzie, instanța de apel a trecut cu vederea și nu a elucidat argumentul adus atât în ședința de judecată a primei instanțe, cât și în ședința instanței de apel de către SC „Continental Grup” SRL, precum că hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14 iunie 2013, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 august 2013 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 29 ianuarie 2014, prin care recursul depus de SA „Tracom” a fost declarat inadmisibil, la care fac referire instanțele de judecată ierarhic inferioare în hotărârile contestate în prezenta cauză, se referă la un litigiu, la care SC „Continental Grup” SRL nu a fost parte, prin urmare hotărârea dată nu este opozabilă societății (f. d. 102, 107, 159 vol. I).

Elucidarea aspectelor menționate, însă, este cu atât mai importantă cu cât, conform pct. 3 din Acordul adițional nr. 1 din 13 noiembrie 2012 la contractul nr. 05/3-2942/2 din 22 mai 2012 de arendă a terenurilor, locațiune a activelor și prestare a serviciilor în cadrul Parcului Industrial „Tracom”, termenul prevăzut la pct. 4 din contract a fost modificat, fiind stabilit pentru toată perioada realizării investițiilor de către Rezydent, invocat în contractul de desfășurare a activității de antreprenariat (f. d. 13 vol. I).

Iar conform contractului privind desfășurarea activității de antreprenariat în cadrul Parcului Industrial „Tracom” din 27 aprilie 2012 încheiat între Parcul Industrial „Tracom” și SC „Continental Grup” SRL, acesta este valabil din momentul semnării până la data de 16 iunie 2014 (f. d. 10-11).

Mai mult, în speță, de principiu este și faptul că instanța de apel a lăsat fără apreciere și invocarea SC „Continental Grup” SRL precum că prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14 iunie 2013, pusă la baza actelor judecătorești contestate în speța dată, nu se identifică limitele terenului asupra căruia s-a recunoscut dreptul de folosință a lui Gheorghe Barduc, astfel, nefiind constatate careva efecte a acestui teren asupra terenului dat în folosință SC „Continental Grup” SRL, prin contractul nr. 05/3-2942/2 din 22 mai 2012, modificat prin Acordul adițional nr.1 din 13 noiembrie 2012.

Drept urmare, se constată a fi incertă reținerea instanței de apel precum că la data încheierii între SC „Continental Grup” SRL și SA „Tracom” a Acordului nr. 1 din 13 noiembrie 2012 la contractul nr. 05/3-29742/2 din 22 mai 2012, cât și la data înregistrării acestuia în registrul bunurilor imobile, terenul cu suprafața de 0,2566 ha transmis SC „Continental Grup” SRL în folosință se suprapunea cu terenul cu suprafața de 0,2537 ha aflat deja în folosința lui Gheorghe Barduc.

Or, dreptul de folosință a lui Gheorghe Barduc asupra terenului a fost recunoscut prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14 iunie 2013,

care a devenit irevocabilă la 29 ianuarie 2014, când prin decizia Curții Supreme de Justiție recursul SA „Tracom” a fost declarat inadmisibil.

Pe de altă parte, se constată că de către instanța de apel a fost trecut cu vederea și lăsat fără examinare un alt argument invocat în cererea de apel de către SC „Continental Grup” SRL în dezacord cu hotărârile judecătorești ierarhic inferioare, în sensul că contractul nr. 05/3-2942 din 22 mai 2012 privind arenda terenurilor, locațiune a activelor și prestare a serviciilor în cadrul Parcului Industrial Tracom, semnat între SC „Continental Grup” SRL și SA „Tracom” prevede în mod expres că rezilierea contractului sau a acordurilor adiționale poate avea loc doar prin acordul scris și semnat de ambele părți contractuale (f. d. 102, 107 vol. I), așa cum, de altfel, instanța de apel a omis de a se expune și cu privire la argumentul SC „Continental Grup” SRL din cererea de apel precum că temei de reziliere unilaterală a contractului de către SA „Tracom”, au fost invocate prevederile art. 737 alin. (1) Cod civil și pct. 27 lit. c) din contractul de arendă, norme, care sunt relevante, însă, doar în cazul emiterii unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile cu privire la rezilierea contractului propriu-zis de arendă (f. d. 158 vol. I).

Distinct de aceste constatări, instanța de recurs relevă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și anume cauza *Fomin vs. Moldova* din 11 ianuarie 2012, unde Curtea a indicat că dreptul la un proces echitabil include dreptul părților de a fi auzite, ce, la rândul său, presupune nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar, în primul rând, obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente ale părții au fost acceptate sau respinse.

Drept urmare, instanța de recurs remarcă că întru judecarea justă și corectă a litigiului, ca urmare a identificării în substanță a obiectului litigiului, instanța de apel era obligată să se expună și să dea apreciere tuturor motivelor invocate în apel, fapt ce direct rezultă din prevederile art. 373 alin. (1), (5) CPC.

În concluzie și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Față de cele de preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral decizia instanței de apel și de a remite pricina spre rejudecare în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Societatea Comercială „Continental Grup” Societate cu Răspundere Limitată.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, în cauză civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Continental Grup” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății pe Acțiuni „Tracom” cu privire la declararea nulă de drept rezilierea unilaterală a acordului adițional, recunoașterea valabilității acordului adițional și încasarea cheltuielilor de judecată, cu remiterea pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

Ala Cobăneanu